

Zostałem tutaj. A wszystkim się wydawało,
że biel jest bielą, czerwień – czerwienią,
bo to zawsze jest osocze i krew, żywa flaga
tętniąca na drzewcu
kręgosłupa.

I wreszcie wiem: żadne ze słów nie ginie
w powietrzu; drzewa, łodygi wchłaniają
do rdzeni najmniejszy sens.

Rodzą orzechy, wiśnie, agrest, kwiaty – prawdziwe,
soczyste wyrazy, czasem odbite
i niechciane, ale równie dobre
jak żwir – betonowy kłós ściskany na szczęście
w obcej dłoni.

Oto jest – niebo, zlewisko oceanów;
moja wierszość, moja wierszość,
moja bardzo mała wierszość.

Przed krawędzią, na krawędzi,
za krawędzią
zatopionej kartki.

2013-06-23

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

---

creep, dodano 24.06.2013 22:23

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.